

Uitgevaardigd: x.x.2025	Datum van inwerkingtreding: x.x.2025	In werking: Tot nader order
----------------------------	--	--------------------------------

Rechtsgrond:
Artikel 9 van de Luchtvaartwet (864/2014)

Sancties voor niet-naleving van de verordening zijn vastgelegd in:
Artikelen 175 en 178 van de Luchtvaartwet (864/2014)

Informatie over de wijziging:

Deze verordening voorziet in de intrekking van luchtvaartverordening OPS M2-9 inzake zweefvliegtuigen die op 6 juli 2011 is uitgevaardigd door het Finse Agentschap voor veilig vervoer (TRAFI/4841/03.04.00.00/2011).

ZWEEFVLIEGTUIGEN

Inhoudstafel

1	SOVELTAMISALA.....	2
2	MÄÄRITELMÄT.....	2
3	TEKNISET MÄÄRÄYKSET.....	3
3.1	Liitimiä koskevat vaatimukset.....	3
3.1.1	Vaatimukset 1-paikkaisille liitimille.....	3
3.1.2	Vaatimukset 2-paikkaisille liitimille.....	3
3.2	Vaatimukset kilpailu- ja esittelytoiminnassa.....	3
3.3	Käyttörajoitukset ja huolto-ohjeet.....	3
3.4	Huolto-, korjaus- ja muutostyöt.....	4
3.5	Liitimen asiakirjat.....	4
3.6	Muun kuin jaloilta lähtevän liitimen luettelointi ja merkintä.....	4
3.7	Suomessa valmistetun liitimen merkinnät ja valmistuskirjanpito.....	5
4	TOIMINNALLISET MÄÄRÄYKSET.....	5
4.1	Varustevaatimukset.....	5
4.2	Lennon valmistelu ja suorittaminen.....	5
4.3	Muut toiminnalliset vaatimukset.....	6
5	OHJAAJALTA EDELLYTETTYÄ IKÄÄ, TIETOA, TAITOA JA KOKEMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET.....	6
5.1	Ikää koskevat vaatimukset.....	6
5.2	Tietoa koskevat vaatimukset.....	6
5.3	Taito ja kokemus, jota edellytetään itsenäiseen lentämiseen.....	6
5.4	Kokemus, jota edellytetään matkustajan kuljettamiseen.....	7
5.5	Kokemus, jota edellytetään kaupalliseen lentotoimintaan liitimellä.....	7
5.6	Tiedollisten ja taidollisten vaatimusten todentaminen.....	7
6	KOULUTUS.....	8
7	ONNETTOMUUKSISTA JA VAARATILANTEISTA ILMOITTAMINEN.....	9
8	POIKKEUKSET.....	9
9	SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET.....	9

1 TOEPASSINGSGBIED

Deze verordening is van toepassing op die zweefvliegtuigen die gedefinieerd zijn in lid 2 en niet vallen onder het toepassingsgebied van de verordening van het Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart¹ en dus binnen het toepassingsgebied van de nationale regelgeving vallen. Deze verordening is niet van toepassing op onbemande luchtvaartuigen.

2 DEFINITIES

In het kader van deze luchtvaartverordening gelden de volgende definities:

EVA-land: een staat die de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte heeft ondertekend;

zweefvliegtuig dat met een aanloop in de lucht wordt gebracht: een zweefvliegtuig dat steeds kan opstijgen door het met een aanloop in de lucht te brengen. Een zweefvliegtuig moet worden beschouwd als een vliegtuig dat met een aanloop in de lucht wordt gebracht, indien het beschikt over hulpwielen of ski's om het opstijgen te vergemakkelijken, op voorwaarde dat deze niet verhinderen dat er opgestegen kan worden door het zweefvliegtuig met een aanloop in de lucht te brengen. Een zweefvliegtuig dat wordt gebruikt door een persoon met beperkte mobiliteit en dat is voorzien van hulpwielen of ski's om het opstijgen en landen te vergemakkelijken, moet ook worden beschouwd als een vliegtuig dat met een aanloop in de lucht wordt gebracht, indien het zweefvliegtuig met een aanloop in de lucht kan worden gebracht wanneer deze onderdelen worden verwijderd;

opleiding: de opleiding van een student om een onafhankelijke piloot te worden in overeenstemming met een opleidingsprogramma voor een specifiek zweefvliegtuigtype of een andere opleiding die wordt gegeven in overeenstemming met een opleidingsprogramma, zoals een opleiding voor een student die reeds toestemming heeft gekregen om zelfstandig te vliegen met een ander zweefvliegtuigtype dat een soortgelijke besturingswijze heeft maar structureel verschillend is, opleiding voor het vervoer van passagiers en opleiding in nieuwe opstijgmethoden;

opleidingscertificaat: een schriftelijk certificaat dat is afgegeven door een instructeur als bewijs van succesvolle voltooiing van een opleiding in overeenstemming met een opleidingsprogramma. Het opleidingscertificaat is ook gelijkwaardig aan een geldig of verlopen bewijs van bevoegdheid als piloot dat geschikt is voor de besturingswijze van het zweefvliegtuigtype, of een certificaat van zweefvliegtuigpiloot dat is afgegeven overeenkomstig de regels van de FAI (World Air Sports Federation, *Fédération Aéronautique Internationale*) of een nationaal certificaat voor zweefvliegtuigpiloten;

zweefvliegtuig: luchtvaartuig en uitrusting, zoals gedefinieerd in de onderstaande categorie, die zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de verordening van het Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart, in bijlage I hierbij.

Groep A: ultralichte, door het zwaartepunt gecontroleerde en gemotoriseerde paragliders die in landingsconfiguratie een overtreksnelheid of minimale constante vliegsnelheid van hoogstens 35 knopen gekalibreerde luchtsnelheid (Calibrated Air

¹ Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 inzake gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart, en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 2111/2005, (EG) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 en Richtlijnen 2014/30/EU en 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 552/2004 en (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad (PB L 212 van 22.8.2018, blz. 1-122)

Speed, CAS) hebben, hebben niet meer dan twee zitplaatsen en een gewicht dat lager is dan de limieten waarnaar wordt verwezen in bijlage I, onder e), bij de verordening van het Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart;

Groep B: zweefvliegtuigen met een maximale lege massa van hoogstens 80 kg voor eenzitters of 100 kg voor tweezitters;

Groep C: elk ander bemand luchtvaartuig met een maximale lege massa, inclusief brandstof, van hoogstens 70 kg;

zweefv+liegtuigtype: zweefvliegtuigen die in wezen identiek zijn qua bediening en constructie;

de gezagvoerder van een zweefvliegtuig: de gezagvoerder van een luchtvaartuig waarnaar wordt verwezen in artikel 52 van de luchtvaartwet;

piloot: de persoon die het zweefvliegtuig daadwerkelijk bestuurt, zelfs als hij/zij niet de gezagvoerder is;

lege massa: de lege massa van het zweefvliegtuig wanneer het zweefvliegtuig is uitgerust met de vaste uitrusting die vereist is voor de vlucht.

In deze verordening wordt de vlucht geacht te beginnen wanneer het zweefvliegtuig begint te bewegen om te gaan vliegen of geacht te eindigen wanneer het zweefvliegtuig na landing volledig is gestopt.

3 TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN

3.1 Vereisten voor zweefvliegtuigen

3.1.1 Vereisten voor zweefvliegtuigen voor één persoon

3.1.1.1 Een zweefvliegtuig dat door een andere EU-lidstaat of EVA-land voor gebruik in de luchtvaart is goedgekeurd, mag in Finland worden gebruikt. Voor zweefvliegtuigen met een lege massa van minder dan 120 kg is vleugelgoedkeuring echter voldoende.

3.1.1.2 Als het zweefvliegtuig in Finland wordt vervaardigd, moet het voldoen aan de technische voorschriften voor zweefvliegtuigen uit een EU-lidstaat of EVA-land. Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie moet een certificaat verstrekken waaruit de naleving van deze vereisten blijkt.

3.1.1.3 Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie kan op verzoek ook het gebruik goedkeuren van andere technische voorschriften dan die van de EU-lidstaten en EVA-landen.

3.1.2 Vereisten voor zweefvliegtuigen voor twee personen

3.1.2.1 Een in Finland gebruikt en elders vervaardigd zweefvliegtuig moet voldoen aan de technische voorschriften die zijn goedgekeurd door een andere EU-lidstaat of een EVA-land of een bevoegde organisatie die op zijn grondgebied actief is en moet beschikken over een typegoedkeuring of een gelijkwaardige goedkeuring. Voor zweefvliegtuigen met een lege massa van minder dan 120 kg is vleugelgoedkeuring echter voldoende.

3.1.2.2 Als het zweefvliegtuig in Finland wordt vervaardigd, moet het voldoen aan de technische voorschriften voor zweefvliegtuigen uit een EU-lidstaat of EVA-land. Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie moet een certificaat verstrekken waaruit de naleving van deze vereisten blijkt.

3.1.2.3 Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie kan op verzoek ook het gebruik goedkeuren van andere technische voorschriften dan die van de EU-lidstaten en EVA-landen.

3.2 Vereisten voor wedstrijden en demonstraties

Naast de bepalingen in artikel 3.1 mag een zweefvliegtuig met een buitenlandse eigenaar worden gebruikt bij wedstrijden, demonstraties of andere vergelijkbare luchtvaartactiviteiten die in Finland plaatsvinden, op voorwaarde dat het voldoet aan de zweefvliegtuigvoorschriften van het land van herkomst van de eigenaar van het zweefvliegtuig. Een dergelijk zweefvliegtuig mag gedurende een aaneengesloten periode van 12 maanden niet meer dan twee maanden op Fins grondgebied blijven.

3.3 Gebruiksbeperkingen en onderhoudsaanwijzingen

Het zweefvlieg moet beschikken over een handleiding waarin eventuele gebruiksbeperkingen van het zweefvliegtuig staan, alsmede onderhoudsaanwijzingen. Deze handleiding is niet vereist voor een zweefvliegtuig dat is gebouwd of aangepast door de persoon die het gebruikt, zolang het zweefvliegtuig niet gebruikt wordt voor opleidingsdoeleinden.

3.4 Onderhouds-, reparatie- en aanpassingswerken

Het onderhoud, de reparatie en de aanpassing van het zweefvliegtuig moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de aanwijzingen die worden verstrekt door de fabrikant of gebruikelijk zijn in de praktijk. De persoon die de werken uitvoert, moet beschikken over voldoende opleiding, ervaring, aanwijzingen, lokalen en uitrusting voor de activiteit.

3.4.2 De eigenaar of bestuurder van het zweefvliegtuig moet alle door de fabrikant voorgeschreven onderhoud, inspecties en aanpassingen, alsmede de maatregelen die nodig zijn voor de luchtwaardigheid van de apparatuur, uitvoeren of laten uitvoeren.

3.5 Zweefvliegtuigdocumenten

In afwijking van artikel 61 van de luchtvaartwet moet een zweefvliegtuig dat voor de luchtvaart wordt gebruikt, beschikken over de volgende geldige documenten:

- a) de handleiding waarnaar wordt verwezen in artikel 3.3.
- b) verzekeringscertificaten op grond van² de luchtvaartverzekeringsverordening en artikelen 138 en 139 van de luchtvaartwet, indien vereist voor de betreffende luchtvaartactiviteit;
- c) een radiovergunning indien het zweefvliegtuig is uitgerust met een vergunde radiozender
- d) een besluit om het zweefvliegtuig te catalogiseren, indien het zweefvliegtuig in kwestie moet worden gecatalogiseerd.

De documenten hoeven niet aan boord te zijn tijdens een vlucht maar zij moeten op verzoek worden voorgelegd voor inspectie door het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie.

² Verordening (EG) nr. 785/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende de verzekeringseisen voor luchtvervoerders en exploitanten van luchtvaartuigen (PB L 138, 30.4.2004, blz. 1-6)

3.6 Catalogisering en registratie van zweefvliegtuigen die niet met een aanloop in de lucht worden gebracht

3.6.1 Met het oog op wettelijke controle moeten zweefvliegtuigen die niet met een aanloop in de lucht worden gebracht, beschikken over een identificatiecode. Deze wordt verstrekt door het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie. Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie houdt een lijst met zweefvliegtuigidentificatiecodes bij, met vermelding van het type van elk zweefvliegtuig en de partij die de identificatiecode heeft aangevraagd.

3.6.2 Paragliders voor één persoon die met een aanloop in de lucht worden gebracht, met een lege massa van hoogstens 80 kg zijn vrijgesteld van de catalogiseringsvereiste.

3.6.3 Als het zweefvliegtuig nog niet is goedgekeurd en testvluchten moeten worden uitgevoerd om goedkeuring te verkrijgen, moet een aanvraag voor een tijdelijke catalogisering van het zweefvliegtuig voor testvluchten, voor maximaal drie jaar tegelijk, worden ingediend bij het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie.

3.6.4 De identificatiecode bestaat uit de letter „A”, „B” of „C” om de zweefvliegtuiggroep aan te geven, gevolgd door een volgnummer. Als een nationale identificatiecode vereist is om de nationaliteit van het zweefvliegtuig aan te geven (zoals in een radio-oproep, een radiovergunning, enz.), wordt de Finse nationale identificatiecode OH gebruikt vóór de gecatalogiseerde identificatiecode bij radiotelefonie en in de vereiste documenten. De nationale identificatiecode moet niet zijn aangegeven op het zweefvliegtuig of in de catalogus van het zweefvliegtuig.

3.6.5 Met het oog op de verkrijging van een identificatiecode voor het zweefvliegtuig moet het volgende worden ingediend bij het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie:

a) een kopie van de typegoedkeuring of gelijkwaardige goedkeuring, indien vereist, samen met de bijbehorende technische gegevens, en

B) een weegcertificaat, indien vereist op grond van artikel 3.6.9 of 3.6.10.

3.6.6 De identificatiecode van het zweefvliegtuig moet zich aan de onderkant van de linkervleugel bevinden. De identificatiecode aan de onderkant van de vleugel moet minstens 30 cm hoog zijn en de bovenrand van de markering moet naar de voorste rand van de vleugel zijn gericht.

3.6.7 In het geval van zweefvliegtuigen waarbij de markering van de onderkant van de vleugel niet mogelijk is, moet de markering worden aangebracht aan de onderkant van de romp. De identificatiecodes moeten op de onderkant van de romp worden geplaatst zodat de afstanden tussen de zijanten van de romp zo gelijk mogelijk zijn en de letters en cijfers van voren naar achteren worden afgelezen.

3.6.8 Indien de voorgeschreven markeringen niet op de oppervlakken van een luchtvaartuig kunnen worden aangebracht vanwege de grootte van die oppervlakken, mogen de markeringen worden verkleind maar moeten ze nog steeds zo groot mogelijk zijn.

3.6.9 Als de typegoedkeuring of andere goedkeuring van een zweefvliegtuig van groep B geen informatie over de lege massa bevat, moet een certificaat worden ingediend dat is afgegeven door een houder van weegrechten voor luchtvaartuigen.

3.6.10 Als de goedkeuring voor een zweefvliegtuig van groep C geen informatie over de lege massa met brandstof bevat, moet een certificaat worden ingediend dat is afgegeven door een houder van weegrechten voor luchtvaartuigen.

3.7 Etiketterings- en vervaardigingsregisters van zweefvliegtuigen die in Finland zijn vervaardigd

Wanneer een zweefvliegtuig of een onderdeel ervan in Finland wordt vervaardigd, moet de fabrikant het markeren met een serienummer, de identificatiecode van de fabrikant en het jaar van vervaardiging. De fabrikant moet een register bijhouden van de vervaardiging, waarin de gebruikte ontwerpen, de fabricagedatum en de fabrikant worden vermeld.

4 OPERATIONELE BEPALINGEN

4.1 Uitrustingsvereisten

4.1.1 Indien de vlucht wordt gevlogen op een hoogte van meer dan 150 m vanaf het grond- of wateroppervlak, dan moet het zweefvliegtuig zijn uitgerust met een hoogtemeter.

4.1.2 Zweefvliegtuigen van groep B die met een aanloop in de lucht worden gebracht, moeten zijn uitgerust met een noodparachute op vluchten van meer dan 50 m hoogte vanaf het grond- of wateroppervlak. Indien een zweefvliegtuig van groep A of groep B wordt gebruikt voor commercieel personenvervoer, moet het zijn uitgerust met een noodparachute voor het volledige zweefvliegtuig.

4.1.3 Wanneer er wordt gevolgen met een zweefvliegtuig, moeten de piloot en de passagier structureel passende valhelmen dragen als het zweefvliegtuig niet beschikt over een beschermde cabine met veiligheidsgordels.

4.2 Voorbereiding en voltooiing van de vlucht

4.2.1 In afwijking van artikel 57, leden 1, 2 en 3, van de luchtvaartwet:

- a) moet de piloot bij het besturen van een zweefvliegtuig de aanwijzingen en beperkingen uit de handleiding van het zweefvliegtuig in acht nemen;
- b) mag de gezagvoerder een vlucht pas aanvangen als hij ervan overtuigd is dat:
 - i. het zweefvliegtuig volgens de aanwijzingen van de fabrikant is geïnspecteerd en onderhouden;
 - ii. de geplande vlucht veilig kan worden uitgevoerd, rekening houdend met de prestatiekenmerken, de heersende weersomstandigheden en andere relevante factoren; en
 - iii. het zweefvliegtuig en zijn passagiers beschikken over de vereiste en noodzakelijke uitrusting.

4.2.2 Alleen overdag uitgevoerde vluchten conform de zichtvliegvoorschriften (Visual Flight Rules of VFR) zijn toegestaan.

4.3 Andere operationele vereisten

4.3.1 Voor vluchten met zweefvliegtuigen die worden uitgevoerd op of in de buurt van vliegvelden zoals bedoeld in artikel 2, lid 25, van de luchtvaartwet, moet toestemming worden verkregen van het hoofd van het vliegveld of hun vertegenwoordiger. Als de aard of omvang van de luchtvaartactiviteit verandert ten opzichte van de oorspronkelijke vergunning, moet de activiteit afzonderlijk worden overeengekomen vóór de aanvang ervan.

De piloot moet zich vertrouwd maken met de operationele beperkingen en onderhoudsaanwijzingen voor elk nieuw zweefvliegtuigtype.

4.3.3 Een persoon die zich aan boord bevindt van een zweefvliegtuig dat wordt gebruikt voor testvluchten maar niet als piloot optreedt, moet een taak aan boord hebben en beschikken over een geldig of verlopen bewijs van bevoegdheid als piloot of een opleidingscertificaat voor zweefvliegtuigpiloten.

5 VEREISTEN MET BETREKKING TOT DE LEEFTIJD, KENNIS, VAARDIGHEDEN EN ERVARING VAN DE PILOOT

5.1 Leeftijdsvereisten

De gezagvoerder van het zweefvliegtuig moet minstens 15 jaar oud zijn. Als ze jonger zijn dan 18 jaar, moeten ze beschikken over schriftelijke toestemming van hun ouder of voogd om met het zweefvliegtuig te vliegen.

De piloot van een zweefvliegtuig dat een passagier vervoert, moet minstens 18 jaar oud zijn.

5.2 Informatievereisten

De piloot van het zweefvliegtuig moet op de hoogte zijn van de relevante bepalingen en voorschriften, met inbegrip van de luchtverkeersregels.

5.3 Vereiste vaardigheden en ervaring voor een zelfstandige vlucht

5.3.1 Om toestemming te verkrijgen om zelfstandig te vliegen met een door het zwaartepunt gecontroleerd luchtvaartuig van groep A moet een piloot minstens 60 vluchten hebben uitgevoerd in een ultralicht, door het zwaartepunt gecontroleerd luchtvaartuig van groep A. Minstens 30 vluchten hiervan moeten zijn uitgevoerd met een instructeur en minstens 5 vluchten alleen onder toezicht van een instructeur.

5.3.2 Om toestemming te verkrijgen om zelfstandig te vliegen met een gemotoriseerde paraglider van groep A moet de piloot minstens 40 vluchten hebben uitgevoerd in een gemotoriseerde paraglider van groep A. Minstens 30 vluchten hiervan moeten zijn uitgevoerd met een instructeur en minstens 5 vluchten alleen onder toezicht van een instructeur.

5.3.3 Om toestemming te verkrijgen om te vliegen met een ultralicht, door het zwaartepunt gecontroleerd luchtvaartuig of een paraglider van groep A, is het voldoende wanneer een piloot die voldoet aan de voorwaarden voor zelfstandige vluchten in een zweefvliegtuig van groep B of C met een vergelijkbare besturingswijze tijdens opleiding minstens 20 vluchten heeft uitgevoerd in een ultralicht luchtvaartuig of paraglider van groep A met een vergelijkbare besturingswijze.

Om toestemming te verkrijgen om zelfstandig te vliegen met een zweefvliegtuig van groep B of C moet een piloot tijdens opleiding minstens 40 vluchten hebben uitgevoerd in een zweefvliegtuig van groep B of C. Om toestemming te verkrijgen om zelfstandig te vliegen met een zweefvliegtuig van groep B of C, is het voldoende wanneer een piloot die voldoet aan de voorwaarden voor zelfstandige vluchten in een zweefvliegtuig van groep A met een vergelijkbare besturingswijze minstens 20 vluchten heeft uitgevoerd in een zweefvliegtuig van groep B of C van met een vergelijkbare besturingswijze.

5.3.5 De instructeur moet in het logboek van de student een bevestiging opnemen van de opleiding die hij heeft gegeven.

5.3.6 De opstijgmethoden voor een zweefvliegtuig zijn:

- a) een zwaartekrachtlantering;
- b) slepen door auto, lier of gelijkwaardig;

- c) een vliegtuigsleepstart of
- d) opstijgen met het eigen motorvermogen van het zweefvliegtuig.

Met uitzondering van een zwaartekrachtlantering vereist elke opstijgmethode zeven opstijgopleidingsessies die zijn gericht op de methode in kwestie. Als de piloot voldoet aan de voorwaarden voor zelfstandig vliegen met een zweefvliegtuig van groep A, hoeft hij/zij geen opleiding te volgen voor het opstijgen met behulp van het eigen motorvermogen van het zweefvliegtuig op voorwaarde dat het zweefvliegtuig tot groep B of C behoort.

5.3.7 Als de student geen erkenning ontvangt voor eerdere vliegervaring met zweefvliegtuigen, moet de opleiding worden gespreid over minstens zeven vliegdagen.

5.3.8 Een zweefvliegtuig van groep B of C dat aerodynamisch bestuurbaar is op drie assen mag worden bestuurd door de houder van een geldig of verlopen bewijs van bevoegdheid als piloot van een zweefvliegtuig, gemotoriseerd zweefvliegtuig of ultralicht luchtvaartuig of de houder van een klassering voor luchtvaartuigen, in het kader van hun rechten inzake de opstijgmethode.

5.3.9 Een persoon die houder is van een geldig of verlopen bewijs van bevoegdheid als piloot of een opleidingscertificaat voor piloten van zweefvliegtuigen mag ook vliegen met andere dan de in lid 5.3.8 bedoelde zweefvliegtuigen van groep C.

5.3.10 Voor solovluchten hoeft de piloot van een zweefvliegtuig dat met een aanloop in de lucht wordt gebracht en niet is gemotoriseerd geen opleiding te volgen als het opstijgen gebeurt zonder externe hulp en de vlucht wordt gevlogen:

- a) op een hoogte van minder dan 150 m vanaf het grond- of wateroppervlak, en
- b) meer dan 10 km van een luchthaven, vliegveld of klein vliegveld zoals bedoeld in artikelen 2 en 75 van de luchtvaartwet, en
- c) in een luchtruim van klasse G.

5.4 Ervaring die nodig is om een passagier te vervoeren

De piloot moet in totaal minstens beschikken over 35 uur vliegervaring met de betreffende zweefvliegtuiggroep en besturingswijze, waarvan minstens 15 uur betrekking moet hebben op solovluchten.

5.4.2 De piloot moet minstens vijf vluchten met een zweefvliegtuig samen met een instructeur hebben uitgevoerd.

5.4.3 De piloot moet beschikken over recente vliegervaring tijdens minstens 10 vluchten met de relevante besturingswijze in de laatste zes maanden.

5.5 Ervaring vereist voor de commerciële luchtvaart met zweefvliegtuigen

5.5.1. De totale vliegervaring van de piloot moet bestaan uit minstens 100 uur of 200 keer opstijgen met de relevante zweefvliegtuiggroep en besturingswijze.

Indien een zweefvliegtuig wordt gebruikt om een passagier te vervoeren in het kader van commerciële luchtvaart, moet ook worden voldaan aan de eisen van lid 5.4.

5.5.3 De piloot moet beschikken over recente vliegervaring als gezagvoerder tijdens minstens 10 vluchten met de relevante besturingswijze in de laatste zes maanden.

5.6 Controle van vereisten inzake kennis en vaardigheden

Om de opleiding te controleren, moet een piloot alle opleidingscertificaten die hij of zij ontvangt bewaren.

5.6.2 Om hun vliegervaring te controleren, moet de piloot een persoonlijk logboek bijhouden waarin minstens het volgende wordt vermeld: de datum, het nummer en de duur van de vluchten, de plaats van vertrek, het zweefvliegtuigtype, de opstijgmethodes, het doel van de vlucht, de identificatiecode van het zweefvliegtuig of het type en, indien nodig, de bevestigingen van een instructeur.

5.6.3 De piloot moet aan boord van de vlucht een identiteitsdocument bij zich hebben en dit op verzoek voorleggen aan het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie. De opleidingscertificaten en het logboek hoeven niet aan boord te zijn tijdens een vlucht maar zij moeten op verzoek worden voorgelegd voor inspectie door het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie.

6 OPLEIDING

6.1 Voor de opleiding met een zweefvliegtuig is de opleidingsvergunning die wordt afgegeven door het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie en waarnaar wordt verwezen in artikel 135 van de wet inzake vervoersdiensten niet vereist.

6.2 Voor toezichtdoeleinden moet uiterlijk 14 dagen vóór aanvang van de activiteit of eventuele wijzigingen van de activiteit een opleidingskennisgeving worden ingediend bij het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie. De opleidingskennisgeving moet minstens het volgende bevatten:

- a) naam, woonplaats en adres van de opleidingsorganisatie of individuele opleider;
- b) personen die de opleiding geven, hun adres en informatie omtrent hun competentie en hun schriftelijke toestemming voor hun aanstelling;
- c) locatie of locaties waar de opleiding in beginsel zal plaatsvinden,
- d) vliegapparatuur die wordt gebruikt in het kader van de opleiding (zweefvliegtuiggroep, besturingswijze, zweefvliegtuigtype);
- e) te gebruiken opleidingsprogramma's, waarin de inhoud van de theoretische lessen en vliegtraining in detail, per les en per vlucht, wordt gespecificeerd, alsmede de vereisten inzake kennis, vaardigheden en ervaring voor het succesvol voltooien van de opleiding; en
- f) beschrijving van de wijze waarop de verzekeringsdekking voor de opleiding is georganiseerd.

6.3. De voor de opleiding verantwoordelijke persoon geeft na succesvolle voltooiing van de opleiding een opleidingscertificaat af aan de piloot van het zweefvliegtuig. Het opleidingscertificaat moet worden afgegeven voor alle aangeboden opleidingen en moet het volgende bevatten:

- a) naam van de organisatie of individuele opleider die de opleidingskennisgeving heeft afgegeven;
- b) naam en geboortedatum van de student;
- c) gebruikt opleidingsprogramma;
- d) start- en eindtijden van de opleiding; en
- e) handtekening en naam van de persoon die de opleiding heeft gegeven en de datum.

Voor toezichtdoeleinden moet de persoon die de opleiding heeft gegeven binnen 30 dagen na afgifte van het certificaat een kopie van het opleidingscertificaat verzenden naar het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie.

6.4 Vliegopleidingen voor zweefvliegtuigen voor één persoon mogen worden gegeven door een persoon van minstens 18 jaar die de toestemming heeft om meer dan twee jaar zelfstandig te vliegen met de zweefvliegtuiggroep en de besturingswijze die in de opleiding worden gebruikt en die minstens 50 uur vliegervaring heeft met de zweefvliegtuiggroep en de besturingswijze die in de opleiding worden gebruikt.

6.5 Vliegopleidingen voor zweefvliegtuigen voor twee personen mogen worden gegeven door een persoon die aan bovenstaande eisen voldoet, die de toestemming heeft om passagiers te vervoeren en die minstens 100 uur vliegervaring heeft als bestuurder van de zweefvliegtuiggroep die voor de opleiding wordt gebruikt en in de besturingswijze, waarvan minstens 70 uur als gezagvoerder van een zweefvliegtuig.

6.6 De instructeur moet de opleiding die hij heeft gegeven, registreren in het logboek van de student. De registratie bevat het onderwerp van de opleiding, het toegepaste opleidingsprogramma, de datum en de naam van de instructeur.

7 MELDING VAN ONGEVALLLEN EN GEVAARLIJKE SITUATIES

Ongevallen en ernstige incidenten die plaatsvinden in de luchtvaart met zweefvliegtuigen moeten worden gemeld overeenkomstig de EU-verordening inzake voorvallen³ en de luchtverkeerrichtsnoeren GEN T1-4.

8 UITZONDERINGEN

Het Finse Agentschap voor vervoer en communicatie kan, op aanvraag, afwijkingen van de eisen van deze verordening toestaan indien het Agentschap van oordeel is dat de afwijkingen gerechtvaardigd zijn en dat het veiligheidsniveau dat overeenstemt met het doel van de verordening wordt bereikt op de door de aanvrager voorgestelde wijze.

9 OVERGANGSBEPALINGEN

De vereisten waarnaar wordt verwezen in leden 3.6.6 tot en met 3.6.8 betreffende de markering van een identificatiecode van een zweefvliegtuig moeten worden vervuld met ingang van xx.x.2025/6 [*drie maanden na de datum van inwerkingtreding van de verordening*].

³ Verordening (EU) nr. 376/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 inzake het melden, onderzoeken en opvolgen van voorvallen in de burgerluchtvaart en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 996/2010 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2003/42/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 1321/2007 en (EG) nr. 1330/2007 van de Commissie (PB L 122, 24.4.2014, blz. 18-43)